

عنوان مقاله:

الگوی پیشنهادی خطوط اتوبوسرانی در محدوده مرکزی شهر تهران

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آرمین خطیب زاده - کارشناس ارشد حمل و نقل و ترافیک، مدیرعامل شرکت مهندسی مشاور آرتا نقش رامونا

مهشید میرزایی طایقانی - کارشناس ارشد حمل و نقل و ترافیک، کارشناس شرکت مهندسی مشاور آرتا نقش رامونا

علی اقیان - کارشناس ارشد حمل و نقل و ترافیک

خلاصه مقاله:

در کلان شهرها، به دلیل افزایش وسعت شهر، طراحی شبکه اتوبوسرانی به صورت سنتی و به صورت مبدا- مقصد منجر به افزایش پیچیدگی طراحی از یکسو و افزایش هزینه های عملکردی از سوی دیگر شده است. بر این اساس روش جدیدی برای فایق آمدن بر این موضوع در دنیا در حال بررسی است که به روش hub and spoke مشهور است. در این روش مسیرهای طولانی مبدا- مقصد حذف و با جایگزینی گره های مشخص در مسیرهای مشترک چندین خط، با ایجاد هاب، علاوه بر این که مسیرها کوتاه تر می شوند، منجر به افزایش کارایی خطوط نیز خواهد شد. در شهر تهران به دلیل آنکه طراحی و بازنگری خطوط اتوبوس معمولاً در بازه های زمانی طولانی صورت می پذیرد نه تنها این فرایند، منجر به افزایش مطلوبیت این مد حمل و نقل بنیادی نشده است بلکه در مرکز شهر، با توجه به فعالیت خطوط قدیمی و کم مسافر، کارایی خطوط اتوبوس بشدت پایین است و این امر مطلوبیت اتوبوس در محدوده مرکزی را زیر سوال برده است. در این مطالعه به بررسی خطوط اتوبوس منطقه ۱۲ شهر تهران پرداخته شده است و پس از انجام مطالعات در این زمینه و برداشت های میدانی و مصاحبه با کاربران این مد حمل و نقل، الگویی برای اصلاح و بهسازی فعالیت اتوبوس ها در این منطقه ارائه شده است تا خطوطی که مسافر بیشتری دارند با ناوگان بیشتر و در سرفاصله زمانی کمتری خدمت رسانی کنند.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل همگانی، الگوی حمل و نقل، مرکز شهر تهران، هاب و اسپوک (قطب و اقمار)، خطوط اتوبوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264606>

